

[Lone Dybkjær]

se på 200.000 kr. i stedet for 100.000 kr. Men det kan vi komme mere ind på under udvalgsarbejdet.

Med det forbehold, at der naturligvis er noget teknik, vi skal gennemgå i udvalget, er vi altså principielt tilhængere af, at man har en grænse på 5 pct. Medmindre der kommer stærke argumenter imod det, kan vi tilslutte os lovforslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Formålet med lovforslaget er at gennemføre tre EF-direktiver: storaktionærdirektivet, filialdirektivet og enkeltmandsdirektivet. Formålet er også at skabe større åbenhed omkring handelen med værdipapirer, og det er naturligvis et formål, som vi kan tilslutte os. Det er vigtigt, at der er åbenhed på disse områder.

I storaktionærdirektivet er det springende punkt naturligvis en eventuel nedsættelse af procentgrænsen fra 10 til 5, og det har også præget debatten her i dag, at det er her, vi har selve hovedproblemet.

Der er tydeligvis meget forskellige interesser på dette område, hvor vi på den ene side har de institutionelle investorer og på den anden side større virksomhedsinteresser. Her får vi helt forskellige meldinger om, hvad der er fornuftigt.

Sammenligningen med udlandet kan også være lidt vanskelig. Der er forskelligartede regler i de lande, vi plejer at sammenligne os med. Der kan være forskelligartet virksomhedsstruktur, og der er også forskelle i det størrelsesforhold, der kendetegner virksomhederne.

Vi er i Kristeligt Folkeparti opmærksom på, at dansk erhvervsliv har det særlige kendetegn, at der er mange små virksomheder. Derfor skal der ikke nogen særlig stor kapital til, før man opnår f.eks. en andel på 5 pct.

Vi må sige, at vi ikke finder problemfeltet tilstrækkelig belyst. Vi vil under udvalgsarbejdet være meget opmærksom på de signaler, vi får, før vi lægger os fast på, hvilken procentsats vi vil støtte. Vi vil gerne have nogle yderligere oplysninger. Vi mener i hvert fald, det er vigtigt, at der bliver en bagatelgrænse, således at vi ikke opbygger et nyt bureaukrati. Vi lægger som sagt vægt på, at vi får sagen yderligere oplyst i udvalget.

Jeg har ikke nogen kommentarer til de to andre direktiver, men kan anbefale dem til gennemførelse.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Tak til alle ordførerne for de positive bemærkninger til lovforslaget. Debatten kom, hvad vi også havde forventet ud fra den presseomtale, der har været, til at dreje sig om et ændringsforslag, der endnu ikke er stillet, men det var vi rimelig forberedt på, så også dette vil jeg godt kommentere lidt.

Vi er helt enige i Socialdemokratiets og hr. Nyrup Rasmussens holdning, at insiderproblemerne skal løses, og at insiderproblemerne er alvorlige, og at vi selvfølgelig seriøst skal tage fat på dem. Spørgsmålet er blot, om denne diskussion om 10 pct.- eller 5 pct.- grænsen er det rigtige felt at tage fat på i relation til insiderdebatten.

Det, det drejer sig om her, er, at vi på længere sigt og i løbet af de kommende år skal have en ganske indgående drøftelse af ønskerne for den danske erhvervsstruktur, ønskerne for den internationalisering, der skal og må finde sted, og selvfølgelig også virksomhedernes forhold til det, der hedder investeringer, som vi jo gerne ønsker både fra udlandet og fra andre.

Det, der står mest tydeligt for mig, er, at vi i denne sammenhæng skal huske på, at der skal være et frivillighedsprincip. Jeg har ikke noget imod, og jeg vil gerne opfordre virksomheder til at søge udenlandske investeringer og investeringer fra eksterne investorer, men der må være en ret for virksomhederne til rimeligt at holde sammen på disse ting, til at sige nej til det, altså frihed til, om de ønsker at blive købt eller ikke ønsker at blive købt.

Derfor er det min opfattelse, at denne 10 pct.- og 5 pct.-diskussion ikke kan rives ud af en sammenhæng og tages i denne forbindelse. Vi står over for nogle diskussioner i forbindelse med de nye selskabsdirektiver inden for EF, hvor vi skal drøfte EF's holdning til vores stemmeretsbegrænsninger, A- og B-aktier og andre ting, som bestemt er af interesse også for store dele af det danske erhvervsliv.

Derfor er det nødvendigt, at disse ting ses i sammenhæng, og at vi ikke endnu en gang opfører os lidt – for at bruge fru Lone Dybkjærs ord – naivt. Det ønsker jeg ikke. Jeg ønsker, at dette skal munde ud i en saglig debat om, hvordan vi gerne vil have erhvervslivets struktur til at se ud, hvilke muligheder vi gerne vil give erhvervslivet i årene fremover.